

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל חבורך מויטו הי"ד

פרשת ויגש / עליזה משה

מי קורא את פרשת ויגש ולא מצטמרר לו כל הגוף - שיקום.

חכמי המדרש החצינו את הפגישה עמוסת הרגשות בין השניים לשלושה מדרשים תיאטרליים מרגשים במיוחד. בראשון- שערות יהודה מזדקרות מהחזה קורעות את חמשת המגנים שלו, עיניו זולגות דם ורקיעת רגליו נשמעת גם במדינה הסמוכה. מול זעם האריה, יהודה, מתעוררת חמתו של יוסף נסיך מצרים וזה בבעיטה מהעמוד הופך אותו לגל של צרות... המדרש השני רואה במפגש ביניהם רגע של חכמה ומים עמוקים ועצה בלב איש ותבונה שמצילה. יהודה צריך לגייס את כל כוחות המילים כדי להעביר מהו אביהם, איך הגיעו לרגע הזה. ואכן חכמת מילותיו נוגעת לליבו של יוסף ברגע הקריטי. מדרש שלישי הופך את המפגש ביניהם לפגישה עם הלא נודע, ויהודה נערך לכל תרחיש אפשרי גם למלחמה גם לתפילה וגם לפיוס.

הכי "טבעי" לי לקשר את הפגישה בין השניים לתנוחות הלוחמים ביוגה שנדרשים להן יציבה ואומץ וחדות נפשיים וכמובן גם רגליים חזקות, שכמות "ארזות" היטב, יציבה מעולה, שווי משקל ושרירי ליבה חזקים במיוחד. המלחמות החיצוניות של יוסף ויהודה שהמדרש מביע הן הדהוד והחצנה של המלחמות הפנימיות בין השניים. אז מהי תפילתם של האחים הלוחמים? במי או במה הם לוחמים, והאם ידיהן מתחברות לאחדות אחת ונישאות לשמיים כמו בתנוחת הלוחם הראשון? האם יהודה הוא הלוחם השני יד אחת מופנית קדימה לכאן ולעכשיו, ויד שניה לאביו הרחוק ופרשת המכירה? והאם יש במדרשים את הלוחם השלישי ששומר על שיווי משקל עדין בין אהבה לשנאה, בין פחד וגבורה, בין קנאה לחיבור ובין יוהרה לענווה? ויותר מכל מי יחזיר אותנו מתנוחות הלוחמים אל עמידת ההר הנוכחת והיציבה המפייסת והמאמינה? חכמי הזוהר הכירו כמובן את המדרשים ומעניין מה הם בחרו לקחת ומה שמטו או הציעו מעצמם. "בא וראה "ויגש אליו" התקרבות עולם בעולם להתאחד זה בזה להיות הכל אחד, מפני שיהודה הוא מלך ויוסף מלך, התקרבו זה בזה והתאחדו זה בזה"- הדרשה נפתחת ב"בא וראה" כלומר לימוד וקריאה של התורה לא כספור שהיה ונגמר אלא ספור חי שמתרחש עכשיו בתוכנו ונדרש פה מבט מעמיק יותר - כמו אומרים לנו תתקרבו מהנפש ותבינו. הספור המקראי מתאר פגישה בין אנשים, והזוהר "מעייף" קדימה לפגישה בין עולמות שלהם אינטרסים שונים ואולי מנוגדים "להיות הכל אחד". אבל איך הופכים את הריבוי לאחדות, איך ריבוי הדעות והאינטרסים עובד בשיתוף פעולה? איך מגיעים להסכמות וממשיכים הלאה. הפגישה בין שניים הופכת בזוהר לפגישה בין הספירות יסוד ומלכות "ויגש אליו יהודה"... וסוד הדבר יהודה ויוסף צריכים היו להתקרב כאחד מפני שיוסף הוא צדיק, יהודה הוא מלך ועל זה "ויגש אליו יהודה"

מפני שקרבתם כשקרבו כאחד גרמה כמה טובות לעולם. גרמה שלום לכל השבטים, גרמה שלום ביניהם, גרמה ליעקב שחייתה רוחו ... ועל כן ההתקרבות של זה נצרכת בכל הצדדים למעלה ולמטה" יוסף הוא סמל לספירת יסוד זו המפרה המולידה המעבירה המחברת בין דברים. יוסף הוא יוסף ה"יסוד" נזרק לבור ובמלא אינטואיציה אוגר את זרע כל העולם ועומד בכל ניסיונות הפיתוי. יהודה לעומתו הוא מידת המלכות הכריזמה שבו היא בחיותו. שתי הספירות חייבות להיפגש יחדיו כי ללא התקרבותם לא ניתן ליצור שפע ושלוש בעולם. קרבת האחים יוסף ויהודה גרמה לשפע וטובות בעולם: "תוקן" ריב האחים, מגיע שלום לעולם ואפילו השכינה חזרה ליעקב. במהלך מבריק הזוהר מפקיע את הזעם כבלעדי לפגישה בין השניים ומפנה מקום גם לתקון לפגישה לאחווה לשלום לשקט ושלווה. הזהר הופך את חוסר האונים של יהודה לסמל לכל שפל בחיינו כשלא נשאר לנו מעצמנו כלום.. ומציע מפגש עם "הצדיק" עם ספירת יסוד עם המורה הרוחני הראוי. יהודה- "מלכות" מוכן להיפגש עם יוסף-ה"יסוד" כשכבר אין לו מעצמו כלום וזה לא פיוס בין לוחמים, זה משהו רחב ואחר ונושם. גדולת הזהר ביכולתו להכיל את הקריאות הקודמות וגם להציע תיקון לספור האחים ארכיטיפ תיקון לכל הקונפליקטים שמלאים באשמה וניכור ושקרים ומוביל אותנו לדרך חדשה שמביאה שפע ברכה ושלוש לעולם. ואולי אנחנו כל כך מתרגשים מהפרשה והמדרשים הללו כי יש בהם חיבור ואחדות ושלוש.

לכתוב לזכרו של אייל זה דבר בלתי נתפס עבורי....הנער המבורך כל כך
ומשום מה אין מתאים מהפרשה הזו להזכיר ולהנציח את אייל אהובנו ולחבק את משפחת הלוחם
שהשקיע ביציבות, בעמל בחכמה ובחכמת הלב אנרגיות להיות לוחם
וכל מה שעניין אותו היה דווקא לחבר בין אנשים אוכלוסיות וקצוות ולמצוא עוד דרכים להשכנת השכינה
בתוכנו

יהיו הדברים לעילוי נשמתו של סרן אייל (מבורך) טוויטו ז"ל